

Broekie in China onthaald als goeroe

Voer ISO kwalificaties in, verbeter het management en breng CE-veiligheidseisen op de machines aan. Miguel Delcourt, student Technische Bedrijfskunde, richting Grafisch Management, schrok zich wezenloos bij het horen van zijn stageopdrachten. Maar liefst zeven opdrachten moest hij afronden tijdens zijn stage in China bij een bedrijf dat kleinformataafsetpersen maakt. Weigeren kwam niet in hem op. Dat is in China 'not done'.

"Men ging ervan uit dat ik alles kon, ze keken tegen me op. Ik werd binnengehaald als een superervaren goeroe, terwijl ik eigenlijk ook maar een 'broekie' ben," relativiseert Miguel. "Gelukkig had ik voordat ik vertrok mijn afstudeertheorie gedaan. Bij het bedenken van een managementstrategie heb ik daaraan veel gehad. Want sturing kunnen ze in China niet geven. Ze hebben er wel universiteiten, maar die zijn zowat op MBO-niveau. Ik sprak met een jongen die was afgestudeerd als computerdeskundige. Maar een lettertype op zijn scherm veranderen kon hij niet. Dat geeft me enigszins een idee van het niveau."

Stage lopen in een land waar nauwelijks Engels wordt gesproken en bij een bedrijf dat minder geavanceerd is dan soortgelijke bedrijven in Nederland was de uitdaging voor Miguel. Al onmiddellijk bij aankomst kreeg hij een enorme cultuurshock. Zijn stagebedrijf in Hangzhou leek in vergelijking met soortgelijke bedrijven in Nederland op een schuurtje. "Ik dacht even: moet ik hier werken?" Als snel bleek dat veel bedrijven in woningen zijn gevestigd. Van de buitenkant is dat niet te zien: deze bedrijfjes kennen geen neonreclame zoals in Nederland. Bovendien bieden alle drukkerijen dezelfde diensten aan: iedereen stort zich op de visitekaartjes. Andere opdrachten binnenhalen is nagenoeg onmogelijk, want drukwerk moet functioneel zijn. Folders bestaan er wel, maar huis-aan-huisverspreiding kennen Chinezen niet. Dat zien zij als verspilling. En voor meerkleurendruk zoals in Nederland is de apparatuur niet geschikt. Ook hangen Chinezen andere waarden en normen aan in hun bedrijfsvoering dan in Nederland. Elkaars producten kopiëren is eerder een gewoonte dan een uitzondering. De makers van drukpersen concurreren er zelfs hun eigen klanten met het drukwerk dat zij maken. "In Nederland is dat zo'n beetje een doodzonde," zegt Miguel.

Al met al belandde de student in een heel andere wereld. "Veel mensen vergeten dat China nog een ontwikkelingsland is. Als je laat merken dat je niet tevreden bent met een baan, word je ontslagen. Voor jou tien anderen. En je verdient er niets. In een meubelfabriek waar ik ben geweest, staan mensen negen uur per dag een tafel te schuren, zes dagen per week. Daar verdienen ze 75 gulden per maand voor." Toch stond hij vooral te kijken van het feit dat Chinezen het belang van de Engelse taal niet beseffen. Miguel werd daarom ingezet om de verkoop te regelen in het buitenland. Op

beurzen trok hij de aandacht met zijn lange gestalte en zijn blanke huid. Een buitenlander was goed voor het bedrijf. Zo goed zelfs dat hij werd ingeschakeld om het bedrijf twee maanden te runnen. Onder Miguels leiding werden de folders tweetalig. Maar ook is de kwaliteit van de folders en de eigen machines gestegen. Als er een vlekje kwam op het drukwerk doordat de vouwsters vieze

handen hadden, namen ze het niet zo nauw. Nu vinden de mensen in het bedrijf dat ook erg.

Dat hijzelf een grote invloed zou hebben op de bedrijfsvoering had Miguel vooraf niet kunnen bedenken. "De mensen zijn gaan inzien dat hard werken ook leuk kan zijn. Hiermee bedoel ik dat ze niet meer zoveel slapen tijdens werktijd, dat ze zich niet meer vervelen, maar werk gaan doen uit zichzelf. Dat is iets waar mijn baas me erg dankbaar voor was."

Na zijn stage kreeg hij een baan aangeboden als vice-directeur, maar hij wil verder studeren. Nu

werkt Miguel bij de Dagbladunie in Rotterdam aan zijn afstudeeropdracht. Daarnaast is hij begonnen met een studie bedrijfskunde. Door zijn stage in China is Miguel wel anders gaan denken. "In China overheerst een andere mentaliteit. Doe maar rustig aan in tegenstelling tot het opgefokte van Nederland. Daardoor ben ik ook genuanceerder geworden. Van nature ben ik een opgefokt stresskipje. Ik kon echt doordrammen als iets niet lukte. Nu werk ik nog wel hard, maar als het niet lukt, doe ik het vervolgens rustig aan. Ik kan na deze ervaring beter relativeren."

Monique van Hest, Impuls 6, 11 november 1999.

J.J. Hof-Award voor Joost van Puijenbroek

In zijn afstudeerscriptie over zeefdrukkerij Erde BV, zet oud-student Grafisch Management Joost van Puijenbroek uiteen, hoe een organisatie veranderd kan worden met behoud van de cultuur en zonder dat de betrokkenheid van werknemers eronder lijdt. Daarvoor heeft hij de J.J. Hof Award gekregen in de categorie Hoger BeroepsOnderwijs. De jury sprak een gunstig oordeel uit over de bruikbaarheid, de goede aanpak en de helderheid van het verslag. Verder prees de jury de realistische aanbevelingen en conclusies.

Bron: Impuls nr. 7, november 1999